

NOTA LABURRAK

bear. Ain zuzen orain dala 4 urte, gai oneri presupuestoaren euneko 8 besterik ez zitzaion ematen. Mejora au aitortu bearra dago. Baña ezin aztu, beste punto batzuek ere, garai berean, indartu ta aunditu dirala eta Jakintza bera baño azkarrago gañera. Au jakiniñ, leengo aurreapidea ez zaigu ain miragarri egiten.

Baña ez lenengo begiratuak eta ez besteak ez digute neurri jatorrik ematen. Jakintza biziari neurria artzeko, leengoari begira ezin giñezke egon, geroari baizik. Eta gero orren berri erri aurreratuak eman dezaiguteke. Ondo dakigu itz ta puntu berdiñen azpian, estadu guztiak ez dituztela gauz berdiñak sartzen. Nolanai ere, antza emateko ondo etorten da begiratu au. Bi exemplu ekarriko ditugu gogora eta oso desberdiñak. Prantziak 1963'go urtean bere presupuestotik euneko 13'8 erabilli zituan gai onetan eta Côte d'Ivoire—Marfillezko Kosta'k— euneko 30 bat. Zeaztasunetan sartu gabe, auxe esan-go genduke: ba dagola oraindik zer ibillia ta zer egiña gai onetan.

A. L.

JOAN MANUEL SERRAT EUROBISIORA

Joan Manuel Serrat bereak eta bi ikusten ari da bere izena Eurobisiorako eman zutenetik. Berri au jakin da ordu gutxira bere idolotzat zuten katalandar abeslari onen diskoak erri-plazetan su ematen asi ziran Bartzelona ta Palma de Mallorca'ko gazte batzuk. Ta Katalunia guziko egunkari ta aldizkariak idazti zorrotzak jaso zituzten, batzuk Joan Manuel'en alde; bere aurka geienak.

Londres'era joatearekin «erriaren onerizte ta zaletasuna galdudo du», zion Antonio Mirabell'ek, guntzeko aldizkari dan «Serra d'Or»en kritikoak. Ta andik egun gutxira idazpuru au zekarkin «Tele-Estel»ek irakurle batek bialitako lan batean: «galdutako leialtasunari agur!». Berealaxe Espaii betean gai ontaz enkuetak azaltzen asi ziran.

Ze pekatu egin ote du Joan Manuel'ek?

Raymon da Pi de la Serra'rekin Katalunia'ko «nova canço» mugimenduko eustarritako bat Joan Manuel izan da orain artean, noski. Ta mogimendu onen elburua etzan katalandarrez abestea bakarrik. Mugimendu onek sustrai sakonagoak zitun Katalauni-errian.

Orain ordea bat-batean xede berri batzuk azaldu ditu Serrat'ek; batetik Eurobisiora dijoa. Londres'en eta bai gerora ere erderaz, gazteleraz abesteko asmoa artu du, bestetik. Eta azkenik, —orain artekoan berak jarritako doñuen abeslari zanak— besteak asmatutakoakin azalduko da Eurobisio'an Espaii esku-ordekotzat. «Duo Dinamico»ren abestiakin, alajafia! «luri» aundiagorik...!

Auxe da ba Joan Manuel Serrat'en bizkar botatzen diogun pekatua: judasena, alegia. «Tele-Estel»k ziona, bere-baitako ta bere erriari leialtasuna galtzea. Utikan!...

Ez al ziteken Londres'era joan bere doñu ta bere erriaren abotsarekin? Eurobisiora joateko aukeratu zutenak etzioten Joan Manuel'eri gaztelerazko abesterik entzun, artean katalanera besterik ezpaizun erabili bere doñutan. Ontaz, Peman, Camilo José Cela, Aldekoa, Buero Vallejo, Manolo Summers zinemalariak eta beste nolanaiko gizon ospetsu edo sentsudunak garbi asko adierazi dute «La Actualidad Española»ko enkuesta batean: Serrat'ek Londres'en katalaneraz abestu bear lukeala, alegia. Guk ere ala derizkiogu.

A. I.

Zalaparta Elizan eta erlijioaren konzetua.

Madrialeko Ikastola nagusian, iskanbilla une batean, leio bate-tik gurutze bat egotzi omen dute, beste tresna askoen artean. Zorigaitzeko gertaera honen berria nork nai daki honezkero, eta ez gera sartuko bere zehetasun guztietan. Zeñek eta zer asmorekin botatzea egin dun ez jakin arren, bere intenzioa ona etzala ageri da-ta zitalkeritzat kondenatu bear dugu horrelako egintza. Bera onartzerik ez dugu batera zuriardirik ez bait du.

Au esanda, gaia beste saietsetik ikusi nai genuke. Izan ere, estrañazko berri bat eldu zaigu oraindik orain.

«Arriba» ta «Nuevo Diario» deriztaten egunkarietan irakurri berri deguez, D. Francisco Pérez apaiza, Santander'ko eliz batean predikatzen ari zala, gertaera aitatuari buruz mintzatzen asi zan gurutze bat leiotik egotzea baiño, langillea, zuzenbiderik gabe. fabrikatik botatzea, pamili-guraso bati ogibiderik gabe utzirik, txarragoa dala esan zuen.

Nola Don Francisco'k iritzi hau azaldu, entzule batek itza artu zuen eta oiuka asi zan, sermoia ezin eramanezkoa zala esanik. Zalaparta handi bat arrotu zan eta jende batzuek, erasotzaille buru, elizatik atera ziran asarre baiño asarreagoak.

Beste tartekoak alde batera utzita, apaizak azaldutako iritzia garrantziduna iduritzen zaigu. Pentsa arazten gaitu, gutxienez.

Apaizaren galdera ikaragarria au da: Kristoren iduririk egokiena eta egiazkoena, nun dago? Zur puxka batean, naiz gurutze tankera izan, ala gure anaia dan gizonarengan?

Gezurra badirudi ere, kristau erlijioaren mami gutzia galdera ontan sar-turik dago. Orañarte iduri ta debozio askok erabiltzen zituzten kristauak; gi-zarteko zuzenbiadeari, berriz, belarri gutxi egin. Zorionez, gauzak asko aldatu